

475. (*Стойновичъ*, Натанаилъ). Приятелскою писмо отъ Българина къ Гръку. Написалъ Н. Богданъ, исправилъ же и урядилъ на българскій чистъ правописъ, какъ и въ книгопечатници обстаралъ И. Пръванъ. Въ Чехахъ, въ Златномъ Празѣ, въ книгопечатници сыновъ Богомила Хаазе. 1852. 8°. 19 стр. — (Н. Богданъ = Натанаилъ Стояновичъ. И. Пръванъ = Иванъ Вас. Шоповъ, българскій студентъ въ Прагѣ).
476. — Ввождане въ исторіѣ-тъ на българскы-ты Славене отъ Натанаила. Москва 1857. 12°. 52 стр.
— в. Зерцало; Изясненіе 221; Инокентій; Наставленіе 316, 317; Поученіе.
Свѣтъникъ в. Вѣстници.
477. Сѣбраніе отъ черковны молитвы и пѣсни, употрѣбяваны въ различни случаи. Прѣвелъ И. Д. Шиваровъ. Руссе 1867. 8°. 112 стр.
478. Сѣновникъ. 16°. 48 стр.
479. Сѣнотолкователь 8°. 32 стр.
Степановъ, Зах. в. Траудценъ.
480. *Теодоровичъ* Костаки. Букваръ. Пешта. Г.? (Шоповъ бр. 130).
481. — и *Георгій Мих. Владигинъ*. Повѣсть библическа. Будимъ. Г.? (Шоповъ 126).
Томджоровъ, Иванъ А. в. Гринлифъ.
Тошковъ Д. в. Пелико.
482. *Трандафила* Псалтика. Букурещъ. Г.? (Шоповъ бр. 133).
483. *Траудценъ*, Х. К. Х. Белисарій. Драма въ двѣ дѣйствія. На нѣмецкій языкъ сочинена а отъ греческіатъ переводъ на болгарскій языкъ преведена отъ А. Стоян. Кипиловскаго. Напечата са сасъ иждивеніе нѣкомъ любородномъ Болгаромъ, и даватеа за даръ. У Брейткопфъ и Хертель въ Лейпцикъ 1844. 16°. 48 стр.
484. (—) Белисарій, представленіе на двѣ дѣйствія. Сочинено първо на Германскій, послѣ преведено на греческій и нынѣ на българскій языкъ отъ Захарія Сумеонова. Издава же съ иждивеніе Г. Матѳеа Х. Драганова и съ настояніе сына его Г. Драганча. Въ Цариградъ, у Фаддея Дивичіяна 1844. 18°. VIII и 52 стр.
Трудъ, Братски } в. Вѣстници.
Трудъ, Общій }
485. Трѣбникъ. Цариградъ (Ф. Дивичіанъ) 1862. 12°. 778 стр.
Турція в. Вѣстници.
486. *Турноградска*, Јосифина. Борисъ, пръвы хрістіянекы царъ на Българы-ты. Побългарена исторіиска приказка, писана по словенекы отъ Јосифинъ Турноградскъ. Б. Цариградъ, въ типографіѣ-тъ на Фаддея Дивичіяна 1853. 16°. 30 стр.
487. Търговецъ, испадналъ, или смъртна жертва. Театрална игра, въ три дѣйствія. Побългарилъ К. С. Пишурка. Віена 1870. 8°. 78 стр.